

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/127/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010245
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010245.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného U. E., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o návrhu ústavu na výkon trestu odňatia slobody na pokračovanie v ochrannom liečení, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.03.2021 č. k. 29Nt/47/2021-12, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. E., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 17.03.2021 č. k. 29Nt/47/2021-12 v spojení s opravným uznesením zo dňa 09.06.2021 č. k. 29Nt/47/2021-21 rozhodol tak, že podľa § 446a ods. 1 Trestného poriadku bude odsúdený U. E., nar. XX.XX.XXXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov pokračovať vo výkone ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16.6.2015, sp. zn. 1T/162/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.11.2016, sp. zn. 2To/26/2016, aj po výkone trestu a to ambulantnou formou.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 12-13 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd konštatoval, že s poukazom na návrh riaditeľa Ústavu bol tento návrh podaný dôvodne a v súčasnosti je dôvodné rozhodnúť o pokračovaní v ochrannom protitoxikomanickom liečení. Okresný súd poukázal primárne na hodnotenie Ústavu, kde sa v podstate konštatuje, že odsúdený neabsolvoval kompletné ochranné liečenie v skupine závislostí, skupinovú psychoterapiu, didaktorepiu, muzikoterapiu, biblioterapiu, regoterapiu, relaxačné techniky, nakoľko výkon ochranných liečení v zmysle skupinových aktivít bol pozastavený základe stanoviska GR ZVJS-114-1/11-2020 zo dňa 07.10.2020 vo veci protiepidemických opatrení v súvislosti s koronavírusom SARS-Co V-2. O pokračovaní je potrebné rozhodnúť aj v záujme tej skutočnosti, aby pod vplyvom drog nedochádzalo zo strany odsúdeného k páchaniu ďalšej trestnej činnosti, čo by malo na odsúdeného nepriaznivý vplyv. Okresný súd v závere uviedol, že abstinencia vynútená výkonom trestu odňatia slobody sama osebe totiž neznamená vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od požívania návykových látok. Takýto výsledok je možné dosiahnuť len liečbou, ktorej významnou súčasťou je pôsobenie na psychické vlastnosti liečenej osoby a vytváranie trvalého odporu k požívaniu drog.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený (č. I. 15 spisu). Okresný prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 10 spisu).

V písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdený uviedol, že takéto rozhodnutie súdu je nedôvodné a neopodstatnené. Uviedol ďalej, že v súčasnosti abstínuje už 8 rokov, čo preukazuje, že ďalšie trvanie ochranného liečenia nie je potrebné a je priam zbytočné. Záverom žiada, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sám vo veci rozhodol.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zhodne ako okresný súd z obsahu spisového materiálu zistil:

- Z návrhu riaditeľa Ústavu vyplynulo, že na základe stanoviska GR ZVJS-114-1/11-2020 zo dňa 07.10.2020 vo veci protiepidemických opatrení v súvislosti s koronavírusom SARS-Co V-2, bol výkon ochranných liečení v zmysle skupinových aktivít pozastavený. Následne vzhľadom k aktuálnej situácii pandémie ochorenia COVID-19 a tiež v súvislosti s Uznesením vlády SR č. 718/2020 zo dňa 11.01.2021, ktorým vláda SR predĺžila trvanie núdzového stavu podľa čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže rozhodlo o zmene postupu pri výkone súdom nariadených ochranných liečení uložených podľa § 33 písm. a) zákona č. 300/2005 Z.z. dočasným pozastavením výkonu už začatých súdom nariadených ochranných liečení. Z toho vyplýva, že odsúdený neabsolvoval kompletne ochranné liečenie v skupine závislostí, skupinovú psychoterapiu, didaktorepiu, muzikoterpiu, biblioterapiu, regoterapiu, relaxačné techniky, preto v zmysle ustanovenia § 446 písm. a) Trestného poriadku podáva návrh na pokračovanie ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia po výkone trestu odsúdenému U. E., nar. XX.XX.XXXX, ktoré nariadil Okresný súd Bratislava II, č.k. 1T/162/2013 zo dňa 16.06.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.11.2016 sp. zn. 2To/26/2016, právoplatného dňa 10.11.2016.

- Na liečbu bol prijatý dňa 29.09.2020.

- Odsúdený má predpokladaný koniec výkonu trestu dňa 10.04.2021.

- Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, prevažne pre majetkové trestné činy.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Podľa § 446a ods. 1 Trestného poriadku, O pokračovaní v ochrannom liečení po skončení výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje predseda senátu okresného súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie počas výkonu trestu vykonáva na verejnom zasadnutí; zároveň rozhodne o spôsobe ďalšieho výkonu ochranného liečenia. Pred rozhodnutím musí byť odsúdený vypočutý; to neplatí, ak to jeho zdravotný stav neumožňuje alebo ak požiadal, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, na tento účel oznámi súdu s dostatočným predstihom predpokladané skončenie výkonu trestu a zároveň zašle súdu lekársku správu o dosiahnutom výsledku ochranného liečenia tak, aby bolo možné rozhodnúť do skončenia výkonu trestu odňatia slobody.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštannom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že ako to vyplýva z návrhu riaditeľa ústavu na základe stanoviska GR ZVJS-114-1/11-2020 zo dňa 07.10.2020 vo veci protiepidemických opatrení v súvislosti s koronavírusom SARS-Co V-2, bol výkon ochranných liečení v zmysle skupinových aktivít pozastavený a z toho dôvodu odsúdený neabsolvoval kompletne ochranné liečenie v skupine závislostí. Sťažnostný súd preskúmavajúc napadnuté uznesenie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál dospel k záveru, že okresný súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ na základe návrhu riaditeľa ÚVTOS Leopoldov rozhodol o potrebe pokračovania ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou odsúdeného aj po výkone trestu odňatia slobody. Takýto výrok má svoju

oporu v realizovanom dokazovaní na verejnom zasadnutí. Doteraz realizovaná liečba počas výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nebola absolvovaná kompletne, a preto pre potreby eliminácie opätovného zneužívania návykových látok v civilnom prostredí je na mieste pokračovať vo výkone ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia.

K sťažnostným námietkam odsúdeného v tom smere, že 8 rokov abstinoval a preto ďalšie trvanie ochranného liečenia nie je potrebné a dôvodné, sťažnostný súd iba dodáva, že vynútená abstinencia u odsúdeného odňatím slobody zatiaľ nie je aj podľa názoru sťažnostného súdu postačujúca a preto je potrebné pokračovať v ochrannom liečení aj v civilnom prostredí, kde sa nachádzajú návykové látky. Abstinencia vynútená výkonom trestu odňatia slobody sama osebe totiž neznamená vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od požívania návykových látok.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.